

تاریخ
۱۶
اسفند
۱۳۹۷
پنج‌شنبه

سخن بزرگان از درون سینه توست جهان چون دوزخ دل اگر تیره نباشد همه دنیاست بهشت

صائب تبریزی

گنبد نمکی، جاذبه گردشگری بکر در جهرم

در یک موضع فروافتاده قرار دارد. این فروافتادگی از تنگ خوشاب تا غرب کندال نمک مشاهده می‌شود. از این گنبد چندین مسیل جاری می‌شود که همه در کندال نمک به هم متصل می‌شوند و در نهایت به رودخانه شور می‌ریزند.

در کوه نمک انواع اشکال موجود در گنبد‌های نمکی ازجمله یخچال‌های نمکی، چشمه‌های شور، چاه‌های تخته‌سنگ و تلخاب اشکال قارچی شکل، ستونی و دیگر اشکال ناشی از فرسایش آبی و نمکی و هالو کلاستی دیده می‌شود. سنگ‌های متورق، بلورهای نمکی، سنگ‌های رنگین آتشفشانی و دگرگونی، دره‌های باریک و پر و پیچ‌وخم و… از دیگر پدیده‌های این کوه است.

گنبد نمکی هکان که برخی آن را به نام کوه نمک سیمکان نیز می‌شناسند، یکی از جاذبه‌های گردشگری شهرستان جهرم است که در ۴۰ کیلومتری شمال غرب این شهر و در دامنه جنوبی کوه گرم در ارتفاع ۱۶۵۶ متری از سطح دریا قرار دارد.

به گزارش ایرنا، معمولاً زمانی که صحبت از جاذبه‌های گردشگری استان فارس به میان می‌آید، ذهن‌ها بی‌اختیار به سمت آثار تاریخی و جاذبه‌های طبیعی نظیر جنگل و آبشار می‌رود؛ اما در دل شهرستان‌های جنوبی استان فارس جاذبه‌هایی وجود دارد که هرچند دیده نمی‌شوند، اما ویژگی‌های منحصره‌فردی دارند. یک نمونه از این جاذبه‌ها، گنبد‌های نمکی است.

برجستگی‌هایی که به علت حرکات و بالا آمدن نمک ایجاد می‌شود، گنبد نمکی (Saltdom) نامیده می‌شود. اشکال خارجی گنبد‌های نمکی متفاوت است و به سنگ‌های پوششی، فشار درونی و میزان آن بستگی دارد. به‌عبارت‌دیگر گنبد نمکی عبارت است از ساختمان زمین‌شناسی گنبدی شکلی که هسته آن از نمک تشکیل شده است. هر گنبد نمکی شامل یک هسته مرکزی نمکی و بخشی است که اطراف هسته مرکزی را احاطه می‌کند و از سنگ‌های رسوبی محلی تشکیل شده است.

شهرستان جهرم سه گنبد نمکی معروف در مناطق مختلف دارد؛ گنبد نمکی هکان، گنبد نمکی شاه علمدار در مرز جهرم و زرین‌دشت و نمکدان که بین جهرم و فسا قرار دارد.

گنبد نمکی هکان در میان این سه گنبد کمتر شناخته شده و ازاین‌رو دست‌نخورده‌تر باقی‌مانده است. این کوه دو مسیر از سمت روستای هکان و یک مسیر دشوار از سمت بخش سیمکان دارد. مسیر دوم بعد از پل جدید جاده سیمکان در منطقه سد سلمان فارسی راهی به کوه نمک دارد که طولانی است و برای رسیدن به آن پس از اتمام جاده آسفالت و طی یک مسیر در جاده خاکی، حدود ۲ کیلومتر باید پیاده‌روی باید کرد.

این توده نمکی در شمال غرب روستای کناردان در بخش مرکزی، بین تنگ خوشاب و کشه بوغرو در شرق و کندال نمک در غرب واقع شده است. سازندهای موجود در اتراق این گنبد نمکی، سازند بنگستان و بیشتر سنگ‌های آهکی است.

خود گنبد از نمک‌های سری هرمز که بسیار قدیمی و مربوط به دوره پالئوزیک است، تشکیل شده و همراه آن سنگ‌های آتشفشانی و دگرگونی قدیمی نیز دیده می‌شود. بیشتر قسمت‌های آن توسط لایه‌ای از مارن‌های سبز و خاکستری پوشیده شده است. محل بالا آمدن این توده نمک در کوه گرم

میمند شهری در جنوب ایران

شاهراه فوق، از اهمیت اقتصادی میمند کاسته شد اما همچنان شهرت خود را به‌عنوان شهری زیبا و فرهنگی و صاحب تولیدات متنوع به ویژه عطر و گلاب، حفظ نمود.

اوژن فلاندن جهانگرد مشهور فرانسوی در سال ۱۸۴۱ میلادی (۱۲۵۷ ه‍.ق) با این که در یک زمستان سخت از میمند گذر کرده است، از مزارع و باغها و بناهای زیبا و مردمان باصفا و آزاد میمند تعریف نموده و می‌نویسد: «… این شهر کوچک در ایران نادر و بلکه منحصربه‌فرد است.» این شهر پرجمعیت، اطرافش را باغهای بسیار احاطه کرده‌است. زمین‌هایش حاصلخیز، منازلش دارای ساختمان‌های خیلی قشنگ و مرتفع است. گمان می‌کنم رونق و شکوه این ده که زیاد به نظر من دلفریب آمد از این باشد که اداره‌اش زیر نظر کارگزاران شاه نیست. اداره این شهر کوچک مستقل که توسط یک ملأ انجام می‌شود بهتر از سایر شهرهای ایران است. مردمانش سرشار از شادی، زمین‌هایش تمام مزروع و بناهایش همه پرشکوه است. در ایران نادر و بلکه منحصربه‌فرد است. هر صنفی کار خود را با شادمانی انجام می‌دهد و نه تنها خود استفاده می‌برد بلکه بر جلال و ابهت دهستان و شادی اهل دهستانش می‌افزاید. مردم هیچ کاری به عمال شاه نداشته و آزادانه زندگی می‌کنند. سرمای سختی که هرگز تصور آن را نمی‌کردیم باعث زحمت ما شد. فردایش هم مانند روز پیش هوا سخت سرد بود و بهتر دانستیم حرکت را به تعویق اندازیم. روز پانزدهم ژانویه حرکت کردیم. سرتاسر دشت را برف فراگرفته بود. بیش از پیش به دشتی که میمند در آن قرارگرفته است فرومی‌رفتیم. هر چقدر می‌رفتیم دره کم‌وسعت‌تر می‌شد. ازدیگران مورخان معتبر که از میمند سخن گفته است ابن بطوطه مورخ و جهانگرد سرشناس معتبر جهان عرب است که دو بار به میمند سفر نموده او در سفرنامه خود نوشته است از بهترین نواحی اطراف شیراز منطقه جِمکان است که مرکز آن میمند است و میمند را از شگفتی‌های خلقت ذکر نموده و می‌نویسد عجیب است که در میمند درختان سردسیری و گرمسیری یکجا و در کنار هم رشد نموده و سایه بر سر یکدیگر گسترانده‌اند این کتاب به ۹ زبان دنیا ترجمه شده است.

نام قدیم منطقه میمند

هرچند در کلبه اسناد تاریخی از شهر فعلی میمند به همان نام میمند نام برده شده؛ اما در گذشته بخش یا بلوکه یا بهتر بگوییم منطقه‌ای که میمند در آن قرار داشته است جِمکان نام داشته است. جِمکان در فارسی یک کلمه ترکیب یافته از دو کلمه جم به معنای شاهزاده و پادشاه یا جمشید پادشاه اسطوره ایران و کان که همان قید مکان است سرجمع می‌شود این نام را به جایگاه شاهزادگان یا جایگاه جمشید پادشاه معنا کرد.

بناهای تاریخی

وجود بناهای تاریخی حکایت از پیشینه دراز این شهر دارد که به ۶۰۰۰ سال می‌رسد. با توجه به نزدیکی میمند به مرکز حکومتی ساسانیان در شهر گور چندین اثر باستانی مربوط به زمان ساسانیان وجود دارد. از آثار باستانی شهر گور که در ۵۰ کیلومتری میمند واقع شده‌اند می‌توان به قلعه دختر، آتشکده ساسانی (کاخ اردشیر بابکان)، پل ساسانی مهرنرسه، نقش‌های برجسته صحنه پیکار و پیروزی ساسانیان، نقش تاجگذاری اردشیر بابکان (در تنگاب فیروزآباد) و منار مرکزی شهر گور اشاره کرد. آثار و بناهای زیادی نیز مربوط به دوران‌های ساسانیان، صفویه، زندیه و قاجاریه در منطقه میمند وجود دارد که هر کدام نیازمند تحقیق و بررسی بیشتر و کشف تاریخ این دیار است. در میمند قدیم خانه‌ها با سنگ، ساروج، چوب و گاه گل معمولاً دارای اتاق‌هایی در دو طبقه بر گرداگرد یک حیاط ساخته می‌شد. در محله‌های قدیمی کوچه‌های پیچ در پیچ وجود داشت که گاه به‌صورت دالانی از زیر طبقه بالایی خانه‌ها عبور می‌کرد. متأسفانه چندین بنای ارزشمند و تاریخی منطقه طی سال‌های اخیر به بهانه توسعه شهری و در سایه بی‌توجهی مسؤولان از میان برده شده است. درحال حاضر ۲۲ اثر تاریخی ثبت شده درمنطقه میمند وجود دارد که عبارت‌اند از: امامزاده اسماعیل مسجد جامع میمند حمام تاریخی جنب مسجد منزل قدیمی خواجه محمد امین مظفری قلعه تل گاوی قلعه تاریخی امیرسالار قلعه تاریخی زنجیران قلعه تاریخی گنک دژ نظامی تنگ قلعه کاروانسرای عباسی کاروانسرای زنجیران کاروانسرای موک کاروانسرای بیرواکون کاروانسرای آبگل درخت سرو کهن مسجد ده بالا تپه تاریخی حسن‌آباد تپه تل قلعه

میمند نام شهری در استان فارس در جنوب ایران است. میمند در ۹۵ کیلومتری جنوب شرقی شیراز واقع شده است. بخش میمند با رشد جمعیت ۱٫۸ درصد دارای جمعیتی حدود ۴۰ هزار نفر است؛ اما جمعیت شهر میمند در مرکزیت بخش میمند ۱۰ هزار و ۱۲۰ نفر جمعیت دارد که البته با اضافه نمودن محله شبانکاره که به این شهر الحاق شده است جمعیت این شهر به حدود ۱۸ هزار نفر می‌رسد. شهرداری میمند در سال ۱۳۴۰ بر اساس مصوبه وزارت کشور با اجماع میمند سفلی، میمند علیا و شبانکاره تأسیس شده است. میمند تولیدکننده گلاب در ایران است و کشاورزی مهم‌ترین شغل مردم این بخش به شمار می‌آید. نام این شهر از ترکیب «هی» و «مد» به معنای صاحب و دارنده عرقیات گرفته شده که حاکی از قدمت و پارسی بودن نام است.

جغرافیای طبیعی

این بخش در آخرین مناطق پیشرفتگی ارتفاعات زاگرس در منطقه‌ای تقریباً گرم و خشک جنوب قرار گرفته و موقعیت مذکور باعث شده است تا میمند دارای آب‌وهوایی معتدل و نسبت به مناطق همجوار خنک‌تر باشد. میمند در جلگه میان دو رشته کوه نسبتاً بلند از سلسله جبال زاگرس به نام‌های سپیدار و پادنا (میمند) که به‌صورت دو رشته با جهت شمال غربی و جنوب شرقی کشیده شده‌اند، قرار گرفته است. کوه سپیدار در طرف شمال شهر میمند قرار دارد و دنباله کوه سبزپوشان شیراز است که دارای جنگل و منابع طبیعی فراوانی است و ارتفاع قلّه آن ۳۱۶۷ متر از سطح دریا است. در قسمت جنوب و جنوب شرقی میمند کوه پادنا (در اصطلاح محلی پیندو و در فرهنگ‌های جغرافیایی میمند نیز گفته می‌شود) قرار دارد. در غرب نیز کوه کم ارتفاعی به نام قلات وجود دارد که از سبزرزان خواجه‌ای تا میمند به‌موازات پادنا قرارگرفته است. از مشرق نیز به خرمن کوه (کوه سور) که از میمند به شکل یک نیم‌دایره دیده می‌شود متصل است.

پوشش گیاهی جنگل‌های کوهستانی بیشتر پسته کوهی (بنه) و بادام‌کوهی (املوک) است. آب‌وهوای میمند از نوع معتدل کوهستانی است. تابستان‌های نسبتاً معتدل و خشک و پاییز و زمستان‌ها معتدل مرطوب است. حداکثر دما بیشتر در مردادماه و حداقل دما در بهمن‌ماه رخ می‌دهد. بیشترین بارش فصلی نیز در بهمن‌ماه است و میانگین بارندگی سالانه به میزان ۴۵۰ میلی‌متر است که در ارتفاعات بیشتر به‌صورت برف است.

تقسیمات کشوری

در تقسیمات کشوری بخش میمند در محدوده بین شهرستان کوار و شهرستان شیراز، بخش ارژن، خفر و سیمکان شهرستان جهرم، واقع شده است. این بخش شامل یک شهر به نام میمند و ۳ دهستان به نام‌های خواجه‌ای به مرکزیت روستای جوکان، پرزیتون به مرکزیت روستایی به همین نام و دهستان دادنجان به مرکزیت روستای دادنجان و تعداد ۴۴ روستا و آبادی است که برخی از آنها عبارت‌اند از: چهاربیدسرتنگ، صحراسفید، گنک، آبگل، امیرسالار، پرزیتون، تنگریز، بنه خفرک، مرادآباد، اسماعیل‌آباد، جوکان، زنجیران، موک، سربیزجان، دارنجان لر، مورجان، دادنجان، ساختمان رئیس‌ی و گودکلهویه جانی‌آباد، مهکویه، ایراهیم‌آباد، کندران، قصرعاصم، باوریان، حنیفقان،بوزرکان، خیرآباد، نجف آباد، وحدت آباد، همت‌آباد کره داشی، بیروکان، انارمهر، مسکنر، میگیلی، خیره، آسوراخ، آسوراخ‌سخته کوهمهر، عزیزآباد، چنارسوخته خواجه‌ای، مهکویه علیا، له آب، بست دوراه.

مختصات جغرافیایی و مردم‌شناختی

طول جغرافیایی ۵۲/۴۵ شرقی عرض جغرافیایی ۲۸/۵۲ شمالی ارتفاع از سطح دریا ۱۵۴۵ متر در شهر میمند که در کوه‌های اطراف تا ۳۲۰۰ متر می‌رسد. وسعت شهر ۱۲ کیلومتر مربع است.

بزرگ‌ترین بخش شهرستان فیروزآباد

تاریخ

در زمان ساسانیان سرزمین پارس که مقر اصلی حکومت بوده‌است به پنج ولایت یا کوره (خُره) تقسیم شده که هر کوره در واقع مجموعه‌ای از شهرهای یک مسیر است که به مرکز حکومت می‌رسد. ولایت اردشیرخوره یکی از مهم‌ترین کوره‌های پنجگانه فارس بود که در مسیر شیراز تا دریای پارس و جزایر جنوبی قرار داشته و از آنجا مسیر مهم دیگری از کیش و قشم به هند و سرانندیب (سریلانکا کنونی) برقرار بوده‌است.

نام میمند در منابع جغرافیایی تاریخی سده‌های نخستین اسلام به‌عنوان یکی از نواحی کوره اردشیر فراوان مشاهده می‌شود. آنچه در اغلب این منابع تکرار شده این است که: میمند شهری است در ناحیه گرمسیر فارس با هوای معتدل. دارای آب روان و انواع میوه. محصول عمده آن انگور و گلاب. شغل مردم بیشتر پیشه‌وری و تولید گلاب و عطریات. دارای کاروانسرا و مسجد جامع و مردمی بصلاح.

از قدیمی‌ترین نوشته‌های جغرافیایی در این مورد در کتاب صورالاقلم نوشته ابویزد سهل بلخی (۳۲۲ ه‍.ق) از میمند به‌عنوان یکی از نواحی اردشیرخوره نام برده است که در مسیر عبور شاهراه مهمی قرار داشته است؛ و همچنین گویند… گلاب پارس از آن خیزد و به بدریابار و حجاز و یمن و شام و مصر و مغرب و خراسان برسد…

ابن بلخی می‌نویسد: اسکندر چون می‌خواست شهر گور (جور) را غرق سازد آب رودخانه را به طرف صحرای میمند منحرف کرد، همچنین حمدالله مستوفی در کتاب نزهة القلوب و اصطخری در المسالک و الممالک باز درباره مسیر شیراز تا کیش (کوره اردشیر) از میمند به‌عنوان یکی از نواحی و یکی از ایستگاه‌های مهم مسافران نام می‌برد.

به هر حال در آن زمان میمند بر سر یک شاهراه تجاری مهم از شیراز به بندار و جزایرجنوبی و از آنجا به هند قرار داشته است و دارای کاروانسرا و بازار مهمی بوده است. پس از تغییر مسیر

صفحه
۵
شماره
۲۴۷۲
سال
بیست و چهارم

گوناگون

این گنبد باعث شوری اراضی و آب منطقه شده است. نمک این گنبد درجه خلوص مناسبی دارد و دو نوع نمک بلور و نمک کفه یا پودری دارد. نمک این کوه در گذشته به نمک تبرزد معروف و مورداستفاده مردم جهرم، خفر، سیمکان و قیروکارزین بوده است. در گذشته مردم با الاغ، قاطر و از طریق تنگه‌های مختلف و با سختی فراوان، طی چند روز به اینجا می‌آمدند و نمک‌ها را با این چهارپایان برای فروش به منطقه خود می‌بردند.

علی اطهری در کتاب جهرم؛ زیباشهر فارس معتقد است: «در پارسی کهن، تبر به معنی کوه بوده است، اما امروزه کمتر از آن استفاده می‌شود و بیشتر به‌صورت تبرزد به معنی صمغ و ترشح کوه و برای نمک بلور و نمک کوهی مورداستفاده قرار می‌گیرد؛ به‌طوری‌که در خود جهرم به نمک‌های بلوری کوه نمک هکان، نمک تبرزد می‌گویند».

بعید نیست وجه‌تسمیه شهر دوزه، مرکز بخش سیمکان جهرم نیز از همین کوه و دره‌های نمکین آن گرفته شده باشد، زیرا دوز در زبان ترکی به معنای نمک است و اگر ه کلمه دوزه را ه نسبت بگیریم، دوزه به معنی منسوب به نمک یا نمکین است. در روستای بادنجان بخش سیمکان نیز رودخانه‌ای به نام نمک وجود دارد.

کوه‌های نمک به علت فرسایش‌پذیری زیاد، ریزش‌ها و لغزش‌های فراوان، وجود تیفه‌های نوک تیز و برجسته، گودال‌ها و چاه غارها برای صعود و کوه‌وردی خطرناک‌اند. به همین دلیل بازدید از کوه‌های نمکی باید با دقت فراوان انجام گیرد و بهتر است بازدید از حاشیه آن‌ها صورت گیرد. جدا از جنبه اقتصادی، به پتانسیل‌های گردشگری این کوه به‌عنوان پدیده‌ای ژئوتوریستی می‌توان توجه کرد. مسیرهای زیبای تاریخی و طبیعی خوشاب و کندال و چشم‌انداز زیبای این کوه و اشکال موجود در آن نظر هر بیننده‌ای را به خود جذب می‌کند.

از دیگر پدیده‌های اطراف این کوه نمکی باید به چاه‌هایی به عمق دو تا سه متر اشاره کرد که به نام چاه‌های تخته‌سنگ و تلخاب معروف‌اند. این چاه‌ها برای تأمین آب عشایر منطقه و نمک‌جویان حفر شده است.

گنبد‌های نمکی شهرستان جهرم ظرفیت بی‌نظیری ازنظر گردشگری به‌ویژه گردشگری درمانی، طبیعت، کوه و گردشگری زمین‌شناسی دارد که هنوز به ثبت ملی نرسیده‌اند.

شهرستان جهرم در فاصله ۱۹۳ کیلومتری جنوب شرق جهرم قرار دارد.

خانه گبری‌ها معروف به سنگ سوراخ چهار طاقی اسلامی حمام صفوی قلعه سهره آسیاب بادی

دیدنی‌های طبیعی

• چهل چشمه حنیفقان
• جنگل طبیعی جاده قدیم میمند
• تنگ آتشگاه
• کوهستان سپیدار
• کوهستان پادانا
• تنگ خرسان
• باغستان‌های گل میمند
• بوستان شقایق (پارک شهر)

جاذبه‌های فرهنگی و رویدادها

گل چینی و گل‌بگیری، کوچ عشایر، اجتماع هیئت مذهبی این شهر در روز تاسوعا.

بناهای مذهبی

• امامزاده سید حسین، در شهر میمند و قبرستان عمومی شهر و گلزار شهدا در آن واقع شده است.
• امامزاده اسماعیل، در مرکز شهر میمند قرارگرفته و از قدیم محل برگزاری مراسم عزاداری امامان بوده است.

• امامزاده دوبرادران، در پنج کیلومتری میمند واقع شده و مزار دو تن از نوادگان موسی بن جعفر است.

• امامزاده شاه حسن گیاه، در مسیر میمند به تنگریز قرار دارد.

• امامزاده سید شاه نور، بین میمند و میمندعلیا قرار داشته و مردم میمند نسبت به وی ارادت ویژه دارند.

• امامزاده سید صالح، در شمال میمند واقع شده است.

• امامزاده شاه عطاءالله، در روستای گنک در بیست کیلومتری میمند قرار دارد.

• امامزاده سید ابوالقاسم، در باغ‌های جنوب میمند قرار دارد.

• امامزاده سید علی جعفر، واقع در میمندعلیا.

هیئات مذهبی

از جمله هیئات مذهبی این شهر می‌توان به هیئت فرهنگی مذهبی فاطمیون، هیئت منتظران مهدی واقع در بقعه متبرک امام زاده سید حسین (ع)، هیئت جان نثاران قمر بنی هاشم، عاشقان ثارالله و همچنین هیئت‌های مذهبی مساجد (امیر المومنین، چهارده معصوم، مسجد جامع علیا، مسجد رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم علیه) و مهدیه علیا اشاره کرد.

کشاورزی

به علت محدودیت شدید در منابع آبی منطقه، زراعت در بیشتر اراضی میمند به‌صورت دیمی است. کشت‌های آبی از طریق چشمه‌های موجود و به‌علاوه در قدیم به وسیله تعداد زیادی قنات و هم‌اکنون از طریق چاه و تلمبه‌های کشاورزی انجام می‌شود. متأسفانه به دلیل خشکسالی‌های متوالی و برداشت بی‌رویه در حوزه آب‌های زیرزمینی اکثر چشمه‌ها و قنات‌ها از بین رفته یا دچار کم‌آبی شده‌اند. محصولات کشاورزی میمند عبارت‌اند از: گندم، جو، حبوبات، بادام، گردو، انگور، سیب، انار، زردآلو، عسل، گلاب و سایر عرقهای گیاهی نام میمند از دو جزء می + مند تشکیل شده و بطور کلی به معنای محلی است که دارای انگور است. هم‌اکنون نیز باغستانهای انگور زیادی در میمند وجود دارد که بعد از گلاب و عرقیات از تولیدات عمده آن به حساب می‌آید. گل‌بگیری و ساخت انواع عرقیات از زمان‌های بسیار قدیم در میمند رواج داشته و هم‌اکنون نیز به دو روش سنتی و صنعتی رایج است.

باغات میمند با سطحی بالغ بر ۵۰۰۰ هکتار و دارای شرایط فصل کشاورزی منحصر یکی از مناطق مهم معتدل سرد استان است. عمده محصولات این مناطق عبارت‌اند از انگور، انار، سیب، گل سرخ، گل نسترن، گردو و بادام، انجیر که اکثراً در دهستان‌ها و روستاهای بخش و شهر میمند قرار دارند. عمده‌ترین گونه‌های گیاهی میمند در مراتع کوهستانی و جنگلی را محصولات بنه، بادام، کهنک، زیتون، ارژن، سقز (کیالک)، انجیر، زالزالک، زنبق، آلبالو وحشی، کشکک، کنار، بنگرو، ارس، خوشک، ریش بز، کنگر، شبدر، یونجه، جاشیر، گاوزبان، شاطره، کاهو، زنبق وحشی، اسپند، لاله کوهی، پیاز، کرفس وحشی، بومارزان (سرزرد) شیوو، شنبلیله، گل بنفشه و… تشکیل می‌دهند.

گلستان‌های محمدی

عمده اهمیت میمند به گلستان‌های بزرگ گل‌های محمدی و رز است که باعث شده است که این شهر پس از کاشان، دومین تولیدکننده بزرگ گلاب در ایران به شمار رود.

بوی خوش گل‌های محمدی در فصل بهار از کیلومترها قابل استشمام است و هر ساله گردشگران بسیاری را به سمت میمند روانه می‌سازد. لازم به ذکر است که با گلاب میمند خانه خدا را شستشو می‌دهند و بزرگ‌ترین باغ گل جهان در این شهر زیبا قرار دارد.

صنایع

به دلیل در محرومیت نگه داشتن منطقه و اینکه محور فعالیت مردم حول فعالیت‌های کشاورزی و دامپروری است، این منطقه به غیر از کارخانه سیمان متعلق به شرکت سیمان فارس نو که در ابتدای حوزه استحفاظی بخش میمند از سمت شیراز و در منطقه دشت موک و در مجاورت روستای موک قرار دارد و نیز ۱۰ واحد کارخانه صنعتی تولید عرقیات (گلاب) – که تنها ۸ واحد آن اشتغال مستقیم بیش از ۳۰۰ نفر را ایجاد کرده‌اند– از وجود صنایع چشمگیری برخوردار نیست و صنایع موجود دیگر عبارت‌اند از حدود ۷۰ واحد کارگاه تولیدی سنتی انواع عرقیات و ۴ کارگاه زنبورداری و تولید و بسته‌بندی عسل ۲ واحد کارگاه پلاستیک‌سازی برای بسته‌بندی گلاب و عرقیات و ساخت صندوق‌های پلاستیکی برای بسته‌بندی میوه جات به ویژه انگور که مهم‌ترین محصول شهر میمند است ناگفته نماند که طی چند سال گذشته با دریافت دولت و تشکیل خوشه صنعتی گل و گلاب میمند گل‌بگیریان میمند با تشکیل یک کنسرسیوم مشترک موفق شدند به عنوان برترین خوشه صنعتی کشور دست یابند.